

การใช้สารสกัดจากธรรมชาติป้องกันโรคในระหว่างการพัฒนาผลฟักข้าวเพื่อป้องกันโรคหลังการเก็บเกี่ยว
Use of Natural Extracts During Gac Fruit Development to Prevent Postharvest Diseases

วิษณุ เมืองทิพย์¹ พนิดา บุญฤทธิ์ธงไชย^{1,2} คำทอง มหวงศ์วิริยะ³ ผ่องเพ็ญ จิตอารีย์รัตน์^{1,2} มนต์นา บัวหนอง^{1,2}
อภิรดี อุทัยรัตนกิจ^{1,2} และ เฉลิมชัย วงษ์อารี^{1,2}

Vissanu Muangthip¹, Panida Boonyarittongchai^{1,2}, Khumthong Mahawongwiriya³, Pongphen Jitareerat^{1,2}, Mantana Buanong^{1,2},
Apiradee Uthairatanakij^{1,2} and Chalermchai Wongs-Aree^{1,2}

Abstract

Gac fruit (*Momordica cochinchinensis* Spreng) became popular in present and due to high content of beta-carotene and lycopene. The major problem is the disease infection during fruit development and the postharvest, especially fungi disease. The present study aimed to use natural extracts during the development of gac fruit to reduce postharvest diseases. Dipping in 1% chitosan, 5,000 ppm galangal and 5,000 ppm extract of khayeang was applied to gac fruit during fruit development at week 1 and 5. Treated fruit were harvested at the yellow peel stage (week 7) and stored at 10°C, 90-95%RH. Disease infection was noticed on fruit immediately after storage. The main 2 fungi caused the decay were *Colletotrichum* sp. and *Fusarium* sp. Chitosan treatment did not affect postharvest disease, but use of 5,000 ppm galangal and 5,000 ppm extract of khayeang reduced the disease infection. None treated control showed 10% decay on day 25 whereas fruit pre-treated with 5,000 ppm galangal had only 5% disease on day 30. Use of the natural extracts during gac fruit development did not affect postharvest quality.

Keywords: Gac fruit, Natural Bio-extracts, Plant Disease

บทคัดย่อ

ฟักข้าว (*Momordica cochinchinensis* Spreng) เป็นพืชที่กำลังได้รับความนิยมในปัจจุบันในผลฟักข้าวมีปริมาณของเบต้าแคโรทีนและไลโคปีนสูง แต่ปัญหาที่สำคัญของผลฟักข้าวคือโรคที่เกิดขึ้นในระหว่างการผลิตและหลังการเก็บเกี่ยว โดยเฉพาะเชื้อรา การศึกษานี้มีจุดประสงค์ใช้สารสกัดจากธรรมชาติป้องกันโรคกับผลฟักข้าวในระหว่างการพัฒนาผลเพื่อลดโรคหลังการเก็บเกี่ยว โดยใช้สารละลายไคโตซานความเข้มข้น 1% สารสกัดจากข่าความเข้มข้น 5,000 ppm และสารสกัดจากผักขงความเข้มข้น 5,000 ppm จุ่มผลฟักข้าวในระยะ 1 สัปดาห์และ 5 สัปดาห์ แล้วเก็บเกี่ยวเมื่อผลฟักข้าวมีอายุครบ 7 สัปดาห์ (ผิวผลเปลี่ยนเป็นสีเหลือง) แล้วนำมาเก็บไว้ที่อุณหภูมิ 10°C ความชื้นสัมพัทธ์ 90-95% ผลฟักข้าวเริ่มมีผลเน่าตั้งแต่เริ่มเก็บรักษาเกิดจากเชื้อสาเหตุหลักคือ เชื้อรา *Colletotrichum* sp. และเชื้อรา *Fusarium* sp. การใช้ไคโตซานระหว่างผลพัฒนาไม่มีส่วนช่วยลดโรคหลังการเก็บเกี่ยวของผลฟักข้าว แต่การใช้สารสกัดจากข่าและสารสกัดจากผักขงช่วยลดโรคหลังการเก็บเกี่ยวได้ โดยผลฟักข้าวที่ไม่ได้ใช้สารมีการเกิดโรค 10% ในวันที่ 25 ของการเก็บรักษา ส่วนผลฟักข้าวที่จุ่มสารสกัดข่ามีการเกิดโรคเพียง 5% ในวันที่ 30 ของการเก็บรักษา การใช้สารสกัดจากธรรมชาติกับผลฟักข้าวระหว่างการพัฒนาผลไม่มีผลต่อคุณภาพหลังการเก็บเกี่ยว

คำสำคัญ: ฟักข้าว, สารสกัดจากธรรมชาติ, โรคพืช

¹ หลักสูตรเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว คณะทรัพยากรชีวภาพและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (บางขุนเทียน) กรุงเทพฯ 10150

² Division of Postharvest Technology, School of Bioresources and Technology, King Mongkut's University of Technology Thonburi (Bangkhuntien), Bangkok 10150

³ ศูนย์นวัตกรรมเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว คณะกรรมการการอุดมศึกษา กรุงเทพฯ 10400

⁴ Postharvest Technology Innovation Center, Commission on Higher Education, Bangkok 10400

⁵ หลักสูตรเกษตรศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ปทุมธานี 13180

⁶ Department of Agriculture, Faculty of Agricultural Technology, Walaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage, Pathumthani 13180

คำนำ

ผักข่า (*Momordica cochinchinensis* Spreng) อยู่ในวงศ์แตงกวาและมะระคือวงศ์ Cucurbitaceae มีถิ่นกำเนิดในประเทศจีน พม่า ไทย ลาว บังกลาเทศ มาเลเซียและฟิลิปปินส์ ผักข่ากำลังเป็นที่สนใจในกลุ่มผู้บริโภคที่ใส่ใจในเรื่องสุขภาพ จากการศึกษพบว่าในผลผักข่ามีปริมาณของเบต้าแคโรทีนและไลโคปีนสูงซึ่งเป็นสารที่มีคุณสมบัติในการต้านสารอนุมูลอิสระช่วยเสริมสร้างภูมิคุ้มกันให้กับร่างกาย ช่วยในการป้องกันโรคเรื้อรัง โรคมะเร็งและโรคหลอดเลือดหัวใจ (Kubola and Siriamornpun, 2011) จากการวิจัยของกลุ่มวิจัยเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว-มจร. (PHT-KMUTT) ก่อนหน้านี้เกี่ยวกับการยืดอายุการเก็บรักษาพบว่าปัญหาที่สำคัญคือโรคที่เกิดขึ้นในระหว่างการผลิตและหลังการเก็บเกี่ยวโดยเฉพาะเชื้อราสาเหตุหลักคือ เชื้อรา *Colletotrichum* sp. และเชื้อรา *Fusarium* sp.

การนำสารสกัดจากธรรมชาติหรือสารสกัดจากพืชสมุนไพรมาใช้ในการควบคุมโรคเป็นอีกทางเลือกสำหรับการลดใช้สารเคมีในการควบคุมโรคทางการเกษตร เช่น ไคโตซานเป็นสารโพลีเมอร์และเป็นอนุพันธ์ของไคติน (Chitin) ที่สกัดได้จากเปลือกแข็งของสัตว์จำพวก กุ้ง ปู สามารถนำมาใช้ในการควบคุมโรคพืชที่เกิดจากเชื้อแบคทีเรียและเชื้อราได้ (เยาวพา, 2555) ซึ่งไคโตซานมีการใช้อย่างแพร่หลายและเป็นที่ยอมรับกันในด้านทางการเกษตร นอกจากนี้สารสกัดที่มาจากพืชสมุนไพร เช่น ในขามีสารสำคัญที่ช่วยควบคุมโรคพืชได้ คือ 1'-acetoxychavicol มีรายงานว่ สารสกัดหยาบข่าที่ความเข้มข้น 2,500 µg/mL ยับยั้งการงอกของสปอร์ *C. gloeosporioides* ที่แยกเชื้อสาเหตุโรคจากพืชอาศัยทั้ง 4 ชนิด คือ พริก องุ่น มังคุด และมะม่วงได้ (เนตรนภิส และคณะ, 2553) ในผักข่ามีสารสำคัญ คือ d-limonene น้ำมันหอมระเหย ผักข่า สามารถยับยั้งการเจริญเติบโตของเส้นใยเชื้อรา *C. gloeosporioides* ได้ 100% (ประเทืองศรีและศิริวิภา, 2537) ดังนั้นการศึกษานี้มีจุดประสงค์เพื่อใช้สารสกัดจากธรรมชาติป้องกันโรคกับผลผักข่าในระหว่างการพัฒนาผลเพื่อลดโรคหลังการเก็บเกี่ยว

อุปกรณ์และวิธีการ

การเตรียมสารสกัดจากพืชสมุนไพร นำส่วนของราก (เหง้า) ข่า และผักข่ามาล้างให้สะอาด นำไปผึ่งให้สะเด็ดน้ำ แล้วหั่นให้เป็นชิ้นเล็กๆก่อนนำไปอบที่อุณหภูมิ 60°C เป็นเวลา 48 ชั่วโมง เมื่อสมุนไพรแห้งดีแล้วนำมาบดให้ละเอียด จากนั้นนำสมุนไพร (บดละเอียด) แขนในเอทานอล อัตราส่วน 1:10 เก็บในขวดสีชาเป็นเวลา 24 ชั่วโมง กรองด้วยกระดาษกรอง Whatman No.1 จากนั้นนำไประเหยด้วยเครื่อง rotary evaporator ที่อุณหภูมิ 50°C ความดัน 50 mbar ให้แห้ง ซึ่งน้ำหนักแห้งและเก็บสารสกัดเก็บในขวดสีชา ที่อุณหภูมิ -20°C

ใช้ผลผักข่าจากสวนปลูกที่ตำบลพระประโทน อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม ในช่วงเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2557 วางแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ (completely randomized design (CRD)) มี 4 ชุดการทดลอง ชุดการทดลอง 5 ข้ำ ผลผักข่า 1 ผล เท่ากับ 1 ข้ำ โดยใช้สารละลายไคโตซานความเข้มข้น 1% สารสกัดจากข่าความเข้มข้น 5,000 ppm และสารสกัดจากผักข่าความเข้มข้น 5,000 ppm จุ่มผลผักข่าในระยะ 1 สัปดาห์และ 5 สัปดาห์ (สัปดาห์ที่ 1 คือระยะเริ่มต้น สัปดาห์ที่ 5 คือระยะก่อนเก็บเกี่ยว เพื่อให้สารสกัดมีประสิทธิภาพทั้งก่อนและหลังการเก็บเกี่ยว) ให้ผลผักข่าที่ไม่จุ่มสารเป็นชุดควบคุม (Control) แล้วเก็บเกี่ยวเมื่อผลผักข่ามีอายุครบ 7 สัปดาห์ (ผิวผลเปลี่ยนเป็นสีเหลือง) แล้วนำมาเก็บไว้ที่อุณหภูมิ 10°C ความชื้นสัมพัทธ์ 90-95% วัดการเปลี่ยนแปลงคุณภาพดังนี้ ระดับความรุนแรงของโรค การเปลี่ยนแปลงน้ำหนัก การผลิต เอทิลีน การเปลี่ยนแปลงสีเปลือกและสีเขียวเข้มเมล็ด และวิเคราะห์กิจกรรมของสารต้านอนุมูลอิสระที่วิเคราะห์โดยวิธี DPPH

ผล

ผลการศึกษาการใช้สารสกัดจากธรรมชาติป้องกันโรคในผลผักข่า พบว่า ผลผักข่าเริ่มมีผลเน่าตั้งแต่เริ่มเก็บรักษา การใช้สารสกัดจากข่าความเข้มข้น 5,000 ppm ช่วยลดโรคหลังการเก็บเกี่ยวได้ โดยมีการเกิดโรคเพียง 5% ของพื้นที่ผิวทั้งหมด ในวันที่ 30 ของการเก็บรักษา ในขณะที่การใช้สารสกัดจากผักข่าและผลผักข่าที่ไม่ได้ใช้สาร (ชุดควบคุม) มีการเกิดโรค 10% การใช้ไคโตซาน ความเข้มข้น 1% มีการเกิดโรคสูงสุด คือ 15% (Figure 1A) การสูญเสียน้ำหนักมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตลอดระยะเวลาการเก็บรักษา ผลผักข่าที่จุ่มสารสกัดจากผักข่าความเข้มข้น 5,000 ppm มีการสูญเสียน้ำหนักสดมากที่สุดเท่ากับ 2.42% เปรียบเทียบกับชุดควบคุมมีการสูญเสียน้ำหนักสดเท่ากับ 1.66% (Figure 1B) อัตราการผลิตเอทิลีนผลผักข่าทุกชุดการทดลองมีการผลิตเอทิลีนค่อนข้างต่ำ แต่พบว่า วันที่ 15 ของการเก็บรักษาทุกชุดการทดลองมีการผลิตเอทิลีนเพิ่มขึ้น โดยผลผักข่าจุ่มสารละลายไคโตซาน ความเข้มข้น 1% มีการผลิตเอทิลีนสูงที่สุด เท่ากับ 2.87 µl C₂H₄ · kg⁻¹ · h⁻¹ ในขณะที่ผลผักข่าที่ไม่จุ่มสาร (ชุดควบคุม) มีการผลิตเอทิลีน เท่ากับ 1.84 µl C₂H₄ · kg⁻¹ · h⁻¹ (Figure 1C) ผลผักข่าในระหว่างการเก็บรักษา

มีการพัฒนาสีของเปลือกจากสีส้มเป็นสีส้มเข้มปนแดง (Figure 2A) เช่นเดียวกับการพัฒนาสีของเยื่อหุ้มเมล็ดที่เปลี่ยนจากสีส้มเป็นสีแดงเข้ม (Figure 2B) เมื่อวิเคราะห์กิจกรรมของสารต้านอนุมูลอิสระที่วิเคราะห์โดยวิธี DPPH ในเยื่อหุ้มเมล็ด พบว่ากิจกรรมของสารต้านอนุมูลอิสระมีแนวโน้มลดลง และไม่มี ความแตกต่างทางสถิติ (Figure 1D)

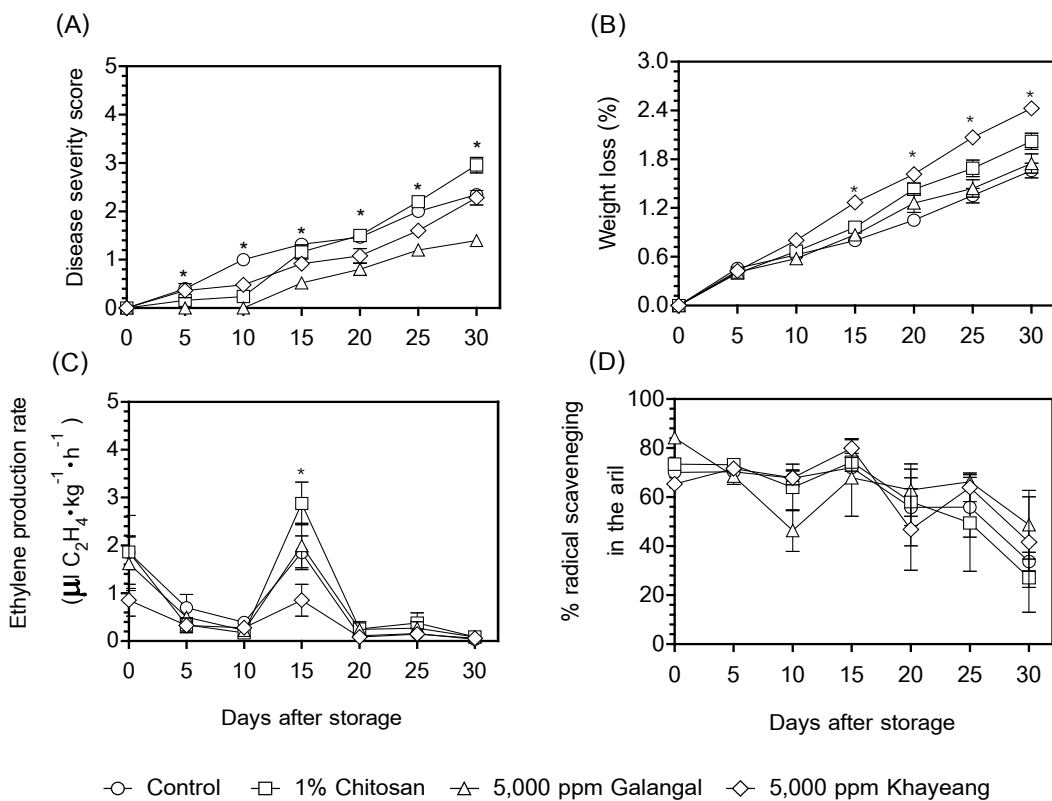

Figure 1 Disease severity score (A), weight loss (B), ethylene production rate (C) and antioxidant activity in the aril (measured by DPPH assays)(D) of gac fruit dipping in 1% chitosan, 5,000 ppm galangal and 5,000 ppm extract of Khayelang was applied to gac fruit during fruit development at week 1 and 5. Treated fruit were harvested at the yellow peel stage (week 7) and stored at 10°C, 90-95%RH

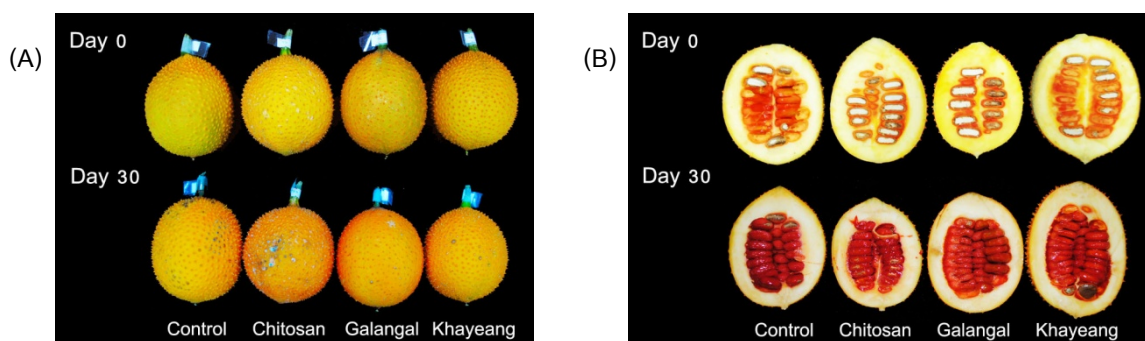

Figure 2 Color change of gac fruit peel (A) and color change of gac fruit aril (B) of gac fruit dipping in 1% chitosan, 5,000 ppm galangal and 5,000 ppm extract of Khayelang was applied to gac fruit during fruit development at week 1 and 5. Treated fruit were harvested at the yellow peel stage (week 7) and stored at 10°C, 90-95%RH

วิจารณ์ผล

สารสกัดจากข่าสามารถยับยั้งการเจริญของเชื้อรา *Colletotrichum* sp. และเชื้อรา *Fusarium* sp. เกิดจากผลของสารต้านเชื้อราที่มีในข่าคือ 1'-acetoxychavicol จะไปขัดขวางการทำงานของเซลล์เชื้อรา ทำให้การเจริญเติบโตของเชื้อราหยุดลง (Noengpa *et al.*, 2006) กัลทิมา (2555) รายงานว่า สารสกัดจากข่าที่ความเข้มข้น 3,000 ppm มีผลต่อการยับยั้งการเจริญของเส้นใยเชื้อราโรคแอนแทรคโนส เท่ากับ 99.39% การสูญเสียน้ำหนักเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางสรีรวิทยาอันเนื่องมาจากการคายน้ำภายหลังการเก็บเกี่ยว (Kader, 1986) ซึ่งผลผลิตที่เก็บเกี่ยวมาแล้ว การสูญเสียจะเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ผลฟักข้าวมีแนวโน้มของการสูญเสียน้ำหนักมากขึ้น อาจเป็นเพราะการเข้าทำลายของเชื้อราทำให้เซลล์พืชถูกทำลายจึงทำให้โครงสร้างของเซลล์เสียหาย เกิดเป็นช่องเปิดให้สูญเสียไอน้ำได้ง่าย (จริงแท้, 2541) การผลิตเอทิลีนที่เพิ่มขึ้นในวันที่ 15 ของการเก็บรักษา อาจกล่าวได้ว่า ฟักข้าวเป็นผลไม้ประเภท climacteric fruit เพราะการผลิตและความเข้มข้นของเอทิลีนภายในผลในระหว่างการเจริญเติบโตต่ำ เมื่อผลไม้เริ่มสุกจะมีการผลิตเอทิลีนเพิ่มมากขึ้น (จริงแท้, 2541) การพัฒนาของผลฟักข้าวยังสังเกตได้จากการพัฒนาของสีเปลือก และสีของเยื่อหุ้มเมล็ดอย่างเห็นได้ชัด การเปลี่ยนแปลงสีเปลือกจะพัฒนาจากสีเหลืองไปเป็นสีเหลืองปนส้ม โดยทั่วไปฟักข้าวจะมีการพัฒนาสีเปลือกไปจนถึงระยะที่มีสีแดงเข้ม สำหรับการเปลี่ยนแปลงสีของเยื่อหุ้มเมล็ด เมื่อระยะเวลาการเก็บรักษานานขึ้น สีของเยื่อหุ้มเมล็ดจะเปลี่ยนจากสีส้มไปเป็นสีแดงเข้ม ในผลฟักข้าวที่สูงจะมีปริมาณไลโคปีนที่สูงขึ้น ซึ่งไลโคปีนเป็นสารสีแดงอยู่ในกลุ่ม คาโรทีนอยด์ที่เป็นสารสีประเภทหนึ่ง (จริงแท้, 2541) การใช้สารสกัดไม่ส่งผลต่อกิจกรรมของสารต้านอนุมูลอิสระในเยื่อหุ้มเมล็ด ซึ่งพบว่าไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

สรุปผล

การใช้สารสกัดจากข่าความเข้มข้น 5,000 ppm จุ่มผลฟักข้าวในระหว่างการพัฒนาผลบนต้น ช่วยลดโรคหลังการเก็บเกี่ยวได้ดีที่สุด โดยมีการเกิดโรคไม่เกิน 5% ระหว่างการเก็บรักษาที่ 10°C นาน 30 วัน และการใช้สารสกัดจากธรรมชาติทั้งโคโคซาน ข่า และผักแขยง กับผลฟักข้าวระหว่างการพัฒนาผลไม่มีผลต่อคุณภาพของผลหลังการเก็บเกี่ยว

คำขอขอบคุณ

ขอขอบคุณหลักสูตรเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว คณะทรัพยากรชีวภาพและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และศูนย์นวัตกรรมเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว คณะกรรมการการอุดมศึกษา สำหรับการเอื้อเฟื้อสถานที่และอุปกรณ์ในการทำวิจัย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) โดยสำนักประสานงานโครงการพัฒนานักวิจัยและงานวิจัยเพื่ออุตสาหกรรม (พวอ.) : ระดับปริญญาโท รุ่นที่ 2 ประจำปีงบประมาณ 2557 และ บริษัทอาหารอายุรวัตร จำกัด สำหรับทุนสนับสนุนในการทำวิจัย

เอกสารอ้างอิง

- กัลทิมา พิชัย. 2555. การศึกษาการใช้สารสกัดพืชสมุนไพรบางชนิดในการยับยั้งการเจริญของเชื้อราสาเหตุโรคพืชที่สำคัญในพื้นที่สะลงง. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, เชียงใหม่. 97 หน้า.
- จริงแท้ ศิริพานิช. 2541. สรีรวิทยาและเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวผักและผลไม้. สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ. 396 หน้า.
- เนตรนภิส เขียวขำ, บัณทิต ไสภณ และ สมัคร แก้วสุกแสง. 2553. การยับยั้งการเจริญของเชื้อรา *Colletotrichum gloeosporioides* จากผลไม้ 4 ชนิด ด้วยสารสกัดหยาบข่า. วารสารวิทยาศาสตร์เกษตร 41(3/1 พิเศษ) : 437-440.
- ประเทืองศรี สิ้นชัยศรี และ สิริวิภา สัจจงพงษ์. 2537. ประสิทธิภาพของสารสกัดจากพืชในการป้องกันกำจัดโรคแอนแทรคโนสพริก. กรมวิชาการเกษตร, สถาบันวิจัยพืชสวน, ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ, ศรีสะเกษ. 297 หน้า.
- เยาวพา สุวัฒน์. 2555. โคโคซานกับการยับยั้งเชื้อจุลินทรีย์. วารสารเพื่อการวิจัยและพัฒนา องค์การเภสัชกรรม. R&D Newsletter 19(4): 4-5.
- Kader, A.A. 1986. Biochemical and physiological basis for effects of controlled and modified atmospheres on fruits and vegetables. *Journal of Food Technology* 40(5): 90-99.
- Kubola, J. and S. Siriamornpun. 2011. Phytochemicals and antioxidant activity of different fruit fractions (peel, pulp, aril and seed) of Thai gac (*Momordica cochinchinensis* Spreng). *Food Chemistry* 127: 1138-1145.
- Noengpa, K., P. Prayoonrat and S. Chingduang. 2006. Efficiency of Certain Medicinal Plant for Inhibit the Growth of *Colletotrichum gloeosporioides* and *Fusarium* sp. *Kamphaengsaen Academic Journal* 1: 75-80.